ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1875. ΑΡΙΘ. 8.

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἑξαμηνιαία » » » 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«*Πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐςιν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.*» (*Πλάτων.*).

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν δέκα στίχων δραχμὰς 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχωρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Παρῆλθον πρὸς ὥραν τὰ πυκνὰ νέφη, ἅτινα ἐκ τῆς ἐκλογικῆς καταιγίδος ὑψωθέντα εἶχον καλύψει καὶ πάλιν τὸν πολιτικὸν τῆς Ἑλλάδος ὁρίζοντα, καὶ ἀνεφάνη ἐκ νέου τῆς ἡσυχίας ἡ ἶρις, ἥτις ὡς γαλήνης μετέωρον ἀνατείλασα, προὐξένησε χαρὰν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, παρηγόρησε τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος, ἐνεθάρρυνε τὴν ἐργασίαν καὶ ἐνεστάλαξεν εἰς τὴν καρδίαν παντὸς φιλοπάτριδος γλυκείας ἐλπίδας. Ὤ, εἴθε καὶ τρὶς εἴθε ἡ ἐλπὶς αὕτη νὰ μὴ διασκεδασθῇ καὶ πάλιν ταχέως ὡς χρυσοῦν ὄνειρον ἐνώπιον τοῦ πραγματικοῦ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας κόσμου, μηδὲ νὰ περιαγάγῃ ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ φωνήσωμεν τὸ τοῦ Σόλωνος· «χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα·» ἀλλὰ νὰ διατελέσῃ γελῶσα καὶ νὰ ἀποβῇ πραγματικὴ ἀπαρχὴ ὁμαλωτέρας ἐν τῷ Ἔθνει καταστάσεως!

Ἐπειδὴ δὲ πάντες οἱ περὶ τὴν πολιτικὴν ἐνασχολούμενοι καὶ ἰδίως οἱ δημοσιογράφοι, δὲν ἀντιπαρέρχονται βεβαίως ἐν ἐπιπολαιότητι τὰ τοιαῦτα πολιτικὰ φαινόμενα, ἀλλ' ἄλλοι ἄλλας ποιοῦνται παρατηρήσεις, ὡς ἕκαστος γνώμης ἔχει καὶ ἐμπειρίας, δὲν νομίζει ἄπο σκοποῦ καὶ ὁ «Ἥλιος» νὰ ποιήσηται τὰς ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν αὐτοῦ σημειώσεις καὶ καταθέσῃ αὐτὰς εὐλαβῶς εἰς τὴν μεγάλην καὶ πλουσίαν τοῦ ἐν Ἑλλάδι δημοσιογραφικοῦ Συλλόγου πολιτικὴν βιβλιοθήκην.

Ἀπαριθμήσαντες δὲ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ «Ἡλίου» τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἀφορμὰς ἃς αἱ ἡμέραι τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν παρέχουσι τοῖς φρονίμοις παρατηρηταῖς πρὸς μελέτην τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, καὶ δημοσιεύσαντες τὰ σπουδαιότερα ἐκ μέρους τῶν πολιτευομένων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐκ ταύτης πρὸς ἐκείνους καὶ πρὸς τὰ ὄργανα αὐτῆς τηλεγραφήματα, λαβόντες δ' ἐν ὄψει καὶ τὰς λοιπὰς διαφόρους ἰδιωτικάς τε καὶ ἐπισήμους εἰδήσεις καὶ τὴν ὅσον ἔνεστι πιθανωτέραν ἀκούσαντες φήμην, τὰς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἡμετέρας σκέψεις προχείρως ἐκφέρομεν σήμερον.

Καὶ πρώτιστον μὲν τῶν ἐκλογικῶν φάσεων ζήτημα καὶ σπουδαιοτέρας ἀντάξιον ἐξετάσεως εἶναι τὸ ἂν αὗται ὑπῆρξαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀνεπηρέαστοι καὶ διεξήχθησαν ἐλευθέρως ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν. Διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, πολλὰ μὲν καὶ ποικίλα εἰσὶ τῆς ἐν τῷ ἔθνει ἡμῶν ἐπικρατούσης κακεξίας τὰ αἴτια, ὀργανικὰ δηλονότι καὶ φυσικά, κοινωνικά τε καὶ ἠθικά, νομοθετικά τε καὶ διοικητικά, πολιτικὰ δὲ πρὸ πάντων. Ὅτι ὅμως μεταξὺ τῶν αἰτίων ἅτινα τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν κωλύουσι μηχανῆς καὶ μεγάλα παρεμβάλλουσι προσκόμματα, ἰδίως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, εἶναι καὶ οἱ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σχεδὸν πάντοτε γενόμεναι παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων ἐπεμβάσεις, τοῦτο πλεῖστοι τῶν πολιτῶν διατείνονται. Πρὸ πάντων δὲ, ὡς γνωστόν, ἡ παροῦσα Κυβέρνησις τοῦτο διϊσχυρίσθη, καὶ τὰς ἐλευθέρας ἐκλογὰς ἐθεώρησεν ὡς θέμεθλον καὶ κρηπῖδα τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν βίου, ἐκ τούτων ὑποθέτουσα ἐξαρτωμένην τὴν γνησίαν Βουλὴν, καὶ ἐκ τῆς γνησίας Βουλῆς τὴν γνησίαν Κυβέρνησιν, ἐκ δὲ ταύτης κατὰ πιθανὸν συλλογισμὸν τὴν ἀγαθὴν διοίκησιν, τὴν εὐνομίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν εὐδαιμονίαν.

Καὶ ἡμεῖς μὲν δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ συζητήσωμεν κατὰ πόσον ἡ ἀρχὴ αὕτη τῆς παρούσης Κυβερνήσεως μετέχει ὀρθότητος, σχετικῶς μάλιστα πρὸς τὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὀφείλομεν ὅμως, πρῶτον σεβόμενοι τὰς πεποιθήσεις αὐτῆς καὶ δεύτερον ὁμολογοῦντες ὅτι τὸ ἀνεπηρέαστον τῶν ἐκλογῶν στοιχίζει σπουδαίως ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως, παρέχει τῷ λαῷ παράδειγμα σεβασμοῦ πρὸς τὸν νόμον, χειραγωγεῖ αὐτὸν πρὸς τὸ καλὸν καὶ μορφώνει τὰ ἤθη, ὀφείλομεν, λέγω, νὰ ἐξετάσωμεν μεθ' ὅσης ἔνεστιν ἡμῖν ἀκριβείας, ἂν ἡ Κυβέρνησις συμφώνως πρὸς τὰς πεποιθήσεις, τὰ προγράμματα καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῆς ἐπαγγελίας ἐπολιτεύθη, ἢ ἂν ἀμέσως καὶ βιαίως, ἢ ἐμμέσως μόνον καὶ ἠθικῶς ἐπενέβη, ἢ ἂν μηδέτερον τούτων ἔπραξε, χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ ἐπηρεασθῶμεν ἐκ τῆς ἄγαν συμπολιτευομένης ἢ τῆς ἄγαν ἀντιπολιτευομένης πολιτικῆς καὶ δημοσιογραφίας.

Καὶ πρῶτον μὲν ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸν πιθανώτερον τῆς ἀκριβείας συλλογισμὸν τοῦ ὅτι ἀμέσως καὶ βιαίως ἐπενέβη ἢ μὴ διὰ διοικητικῆς, δικαστικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἐπιδράσεως, ἀνάγκη ν' ἀρξώμεθα τῶν παρατηρήσεων ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν, εἶτα τῆς ἐν ταῖς λοιπαῖς μεγαλοπόλεσιν, ἰδίως, διότι ἐκεῖ οὐ μόνον τὰ Κυβερνητικὰ μέσα εἶναι προγειρότερα καὶ ἰσχυρότερα καὶ ἡ ἐπέμβασις εὐκολωτέρα, ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς μᾶλλον ἀνεπτυγμένος καὶ δυνάμενος νὰ κρίνῃ ὀρθότερον, καὶ ἡ κοινὴ δὲ γνώμη εἶναι ἀσφαλεστέρα, καὶ ἡ δημοσιογραφία μᾶλλον φωτισμένη, καὶ ξένοι δὲ πάρεισιν ἐν ἀνάγκῃ ἀμερόληπτοι, δυνάμενοι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες περὶ τῶν πραγμάτων.

Ἀλλὰ τὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι πανταχοῦ μὲν, ἐν δ' Ἀθήναις ἰδίως, τῶν στρατιωτικῶν οὐδεὶς εἶχε κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν τὴν ἄδειαν οὐ μόνον νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν τῆς ἐκλογῆς τόπον, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ ἐξέλθῃ τοῦ στρατῶνος ἢ τῆς οἰκίας του, ἀπὸ τῆς ὥρας καθ' ἣν ἤρχετο ἡ ψηφοφορία μέχρι τῆς τῶν καλπῶν σφραγίσεως; Ἡ

μήπως δὲν εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ ἀλλαχοῦ, ἰδίως δ' ἐν Ἀθήναις, ἐκλήθη ἡ Ἐθνοφυλακὴ πρὸς φύλαξιν τῶν καλπῶν καὶ διατήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς; Μόνον δ' ἐν ἀνάγκῃ ἐκαλεῖτο πρὸς εὐταξίαν ἡ Ἀστυνομία, ἥτις κατὰ διαταγὴν τοῦ διευθύνοντος αὐτὴν, ἔμενεν, ὡς ὁ στρατὸς περιωρισμένη ἐν τῷ τῆς Ἀστυνομίας καταστήματι τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν; Ἢ μήπως δὲν εἶναι γνωστὸν ὡσαύτως ὅτι ὁ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας διευθυντὴς τοσοῦτον αὐστηρὸς ἐφάνη τῆς ἐπεμβάσεως διώκτης, ὥστε ἀπέλυσεν αὐθωρεὶ τῆς ὑπηρεσίας τοὺς κλητῆρας ὅσους ἀνεκάλυπτεν ὁπωσδήποτε ἐπεμβαίνοντας;

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἔγκαιρος καὶ σκόπιμος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀποστολὴ τῶν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας ὀργάνων, εἰς πάντα τὰ μέρη ἔνθα ὑπῆρχε φόβος παρανομίας οἱασδήποτε, οἷον δωροδοκίας, καλπονοθεύσεως ἢ καὶ κομματικῶν ἐρίδων καὶ συγκρούσεων, ἡ ὅσον ἔνεστιν ἀμερόληπτος αὐτῆς συμπεριφορὰ καὶ ἡ πρὸς πάντας τοὺς πολιτευομένους ἐξίσου καὶ ὁμοία αὐτῆς διαγωγὴ ὑπάρχει ἀξία προσοχῆς. Διότι ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὡς γινώσκομεν, ἐκ πηγῆς ἀξιοπίστου, οὐδεμία ἔλαβε χώραν δυσάρεστος σκηνὴ, οὐδὲ δωροδοκίαι δ' ἠκούσθησαν γενόμεναι, οὐδὲ παράπονα ἐγένοντο, σπουδαίαν ἔχοντα καὶ νόμιμον ἀφορμὴν, οὐδέ τις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ ἐπεμβάσει κατηγγέλθη, ἐκτὸς ἴσως τινὸς ἐκ κομματικοῦ πάθους ἢ ἄλλης παρεξηγήσεως καταγγελθέντες

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Κράτους συνέβησαν ἔριδες καὶ συμπλοκαὶ σπουδαῖαι καὶ συγκρούσεις αἱματηραὶ, ἐπῆλθον δὲ καὶ τραυματισμοὶ ἱκανοὶ καὶ φόνοι οὐκ ὀλίγοι, ἀλλ' ὅμως οὐδόλως ταῦτα, φρονοῦμεν ἐπιβαρύνουσι τὴν Κυβέρνησιν, οὐδαμοῦ ὑπ' αὐτῆς προκληθέντα ἢ προελθόντα, διότι ἐξ ἐναντίας μάλιστα, προὔλαβε παντοῦ ὅπου ἠδυνήθη τὸ κακὸν καὶ ἐμπόδισεν αὐτὸ τοῦ νὰ λάβῃ μείζονας διαστάσεις.

Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἐν Ἑρμουπόλει ἔνθα ὑπήρξαμεν μάρτυρες αὐτόπται τῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐνεργειῶν, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δραστηρίως ἔλαβεν αὕτη πάντα τὰ μέτρα ὅσα ἐνόμισεν ἱκανὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ καταδίωξιν τῆς παρανομίας, καὶ λίαν ἐγκαίρως ἐφρόντισε νὰ προλάβῃ πᾶν παράπονον, ἀδιαφόρως ὅθεν καὶ ἂν προήρχετο τοῦτο, καὶ νὰ παράσχῃ πᾶσαν νόμιμον εὐκολίαν τοῖς πολιτευομένοις εἰς οἱανδήποτε καὶ ἂν οὗτοι ἀνῆκον ἀπόχρωσιν, νὰ συμβιβάσῃ παντοῦ τὰ διεστῶτα καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν καὶ τοῦ νόμου τὸν σεβασμόν. Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Παπαηλιόπουλος πολὺ πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἐν μέσῳ φλέγοντος ἡλίου καὶ θάλπους ἀφορήτου, ὅτε τὰ κυνικὰ καύματα εἰς τὸ ἀκρότατον ἦσαν σημεῖον, διαφόρους ἐπεισήσατο ἐκδρομὰς εἰς διαφόρους τοῦ ὑπ' αὐτὸν νομοῦ ἐπαρχίας, ἐπεσκέφθη τὰς ἐντοπίους ἀρχὰς καὶ ἐνουθέτησε καὶ ἠπείλησε πατρικῶς πάντας, παραστήσας ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δὲν ἐσκόπει νὰ μείνῃ μέχρις ἐπαγγελιῶν καὶ λόγων καὶ ἀπειλῶν καὶ χαρτίων, οὐδ' εἶχε σκοπὸν νὰ δημοσκοπήσῃ ἁπλῶς ἢ φενακίσῃ τὸ ἔθνος πρὸς ἰδίαν κομματικὴν ὠφέλειαν· ἀλλ' ὅτι ἐξ ἀρχῆς θεωρήσασα τὴν ἐλευθέραν τῶν ἐκλογῶν διεξαγωγὴν ὡς ἄρτον ἐπιούσιον πρὸς συντήρησιν τῆς συνταγματικῆς ζωῆς, ἤθελε προσπαθήσει μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ὅπως τελεσθῇ εὐσεβῶς ἡ ὑψηλὴ τῶν ἐκλογῶν λειτουργία, καὶ ἑπομένως ἤθελεν αὐστηρῶς καὶ παραχρῆμα πατάξει τοὺς ἐναγεῖς ἐκείνους ὑπαλλήλους ἢ πολίτας οἵτινες ἤθελον ἐπιθέσει χεῖρα βέβηλον ἐπὶ τῆς τελουμένης τῶν ἐκλογῶν μυσταγωγίας, εἴτε ἀσεβοῦντες ὡς ἄλλοι Ναβουχοδονόσωρ ἐπὶ τῶν ἱερῶν τῆς ἐκλογικῆς λειτουργίας σκευῶν διὰ βίας ἢ καλπονοθεύσεως, ἢ χρήματα λαμβάνοντες ὡς Ἰοῦδαι, ἑαυτοὺς ἀπεμπολῶντες ἢ τὴν συνείδησιν ἄλλων ἐξωνούμενοι.

Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας δὲ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐν Ἑρμουπόλει καὶ πανταχοῦ τοῦ νομοῦ ὁ κ. Παπαηλιόπουλος ἐπεδείξατο σύνεσιν καὶ μετριοπάθειαν τὰ πάντα συμβιβάζων καὶ τοῖς πᾶσι νομίμως ἐπαρκῶν. Οὐδὲ δύναταί τις νὰ μὴ ἀναφέρῃ τὴν μέριμναν ἣν ἔδειξεν ἐπακούων τοῦ τύπου, ἐνωρὶς στηλιτεύσαντος τὰς ἐν Ἑρμουπόλει κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀσχημίας, καὶ μὴ ἐπιτρέψας νὰ συσταθῶσι τὰ πρὸς ἀγοραπωλησίαν τῶν ψήφων καὶ διαφθορὰν τοῦ λαοῦ πάντοτε ἐνταῦθα κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐγειρόμενα διὰ παραπηγμάτων ψηφοπωλεῖα ἐφ' ὧν, ὡς ἐν ἐκτάσει ὁ «Ἥλιος» ἔγραψεν, ἐσφαγιάζοντο τὰ συνταγματικὰ δικαιώματα ὡς ἐπὶ φονικῶν ἱκριωμάτων.

(συνέχεια.)

Ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

(Συνέχεια ἴδε φύλλον 7.)

Βάλτου. Ἀνδ. Στράτος, Ι. Τολιᾶς.

Γορτυνίας. Θ. Π. Δεληγιάννης, Εὐθ. Δεληγιάννης, Α. Ἀντωνόπουλος, Γ. Δ. Πλαπούτας, Γ. Λαδόπουλος, Ι. Μπούκουρας.

Γυθείου. Λ. Δ. Πετροπουλάκης, Κ. Φ. Κοσονάκος.

Δωρίδος. Α. Ἀναγνωστόπουλος, Ν. Κατσικαπῆς, Ἀρ. Λιδωρίκης.

Ἐπιδαύρου. Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Γ. Ζουμπουλάκης.

Εὐρυτανίας. Σ. Γ. Καραϊσκάκης, Δ. Βουλπιώτης, Δ. Δημητριάδης, Κ. Κασβίκης.

Ζακύνθου. Κ. Λομβάρδος, Α. Γαήτας Φοσκάρδης, Δ. Κολυβᾶς, Ι. Νέγκας, Ν. Λούντζης.

Ἠλείας. Ἀ. Αὐγερινὸς, Α. Πετραλιᾶς, Ε. Κρεστενίτης, Κ. Ζαφειρόπουλος, Θ. Δαραλέξης.

Θηβῶν. Π. Οἰκονόμου, Δ. Διαμάντης, Λ. Κατσίνας.

Θήρας. Α. Βαλέττας, Α. Νομικὸς, Ν. Γαβαλᾶς.

Ἰθάκης. Βαρβ. Πήλλικας, Αἴας Καραβίας.

Καρυστίας. Ι. Μπαλάφας, Α. Κοντόσταυλος, Γ. Παπανικολάου, Δ. Χατζηνικολῆς.

Κραναίας. (Κεφαλληνίας) Ἀγ. Κ. Μεταξᾶς. Π. Βινιεράτος, Ν. Βαλσαμάκης, Χ. Χοϊδᾶς.

Κορινθίας. Α. Νοταρᾶς, Σ. Νοταρᾶς, Ι. Ν. Δεληγιάννης, Γ. Κούστας, Α. Μετζελόπουλος.

Κυθήρων. Κ. Πανάρετος, Δ. Ῥαπτάκης, Α. Βαρβαρήγος.

Κυνουρίας. Χ. Χριστόπουλος, Ῥ. Τσιρόπουλος, Κ. Κατσικόπουλος, Δ. Βροντίσης.

Λακεδαίμονος. Ν. Λεώπουλος, Μ. Ῥουσόπουλος, Λ. Μαυρομιχάλης, Α. Κορφιωτάκης, Ν. Βαρβιτσιώτης.

Λεβαδείας. Φ. Φίλωνος, Γ. Λάππας.

Λευκάδος. Ξ. Βαλαωρίτης, Α. Σταματόπουλος, Ι. Μαχαιρᾶς.

Μαντινείας. Δ. Ζέγκελης, Ι. Παπαζαφειρόπουλος, Ἀρ. Σακελλαρόπουλος, Φ. Βάρβογλης, Π. Μανέτας.

Μεγαλουπόλεως. Ι. Κοσονάκος, Α. Κατριβάνος.

Μεγαρίδος. Γ. Μαλέας, Γ. Νικολαΐδης.

Μήλου. Δ. Κυριακίδης, Γ. Προβελέγγιος.

Νάξου. Ἑλ. Μυκώνιος, Α. Δαρίας, Μ. Δαμηράλης.

Ναυπακτίας. Α. Ῥοντήρης, Γ. Σισμάνης, Εὐθύμ. Πλαστήρας.

Ξηροχωρίου. Κίμων Χριστοδούλου, Ἀλέξανδρος Α. Πετσάλης.

Ὄρους. (Κερκύρας) Πολύχρ. Β. Κωνσταντᾶς, Σ. Μαρτσοῦκος, Θ. Ῥωμαῖος.

Οἰτύλου. Α. Ε. Μαυρομιχάλης, Ἀντ. Α. Καπετανάκης, Λεωνίδας Καπετανάκος Μαυρομιχάλης, Ι. Γερ. Μαυρομιχάλης.

Ὀλυμπίας. Χ. Δ. Κανελλόπουλος, Μιλτ. Κανελλόπουλος, Ζαρ. Ζαρειφόπουλος.

Πάλλης. Δ. Τ. Ἰακωβάτος, Μιχ. Χαριτάτος, Δ. Ξυδιᾶς.

Παξῶν. Ι. Βελλιανίτης.

Πυλίας. Α. Μισυρλῆς, Κ. Δαρειώτης, Ν. Καράπαυλος.

Σάμης. Μ. Φλωριᾶς, Εὐάγ. Ἀντύπας, Ι. Καβαλλιεράτος.

Σκοπέλου. Γ. Α. Γεωργιάδης, Ι. Δουλίδης.

Φθιώτιδος. Κ. Διοβουνιώτης, Θεμ. Παπακώστας, Γ. Ζουλούμης, Ι. Δ. Χατζίσκος.

Χαλκίδος. Δ. Καφετζόγλους, Δ. Κριεζώτης, Γ. Θωμᾶς, Β. Βουδούρης.

Τρίτος δὲ βουλευτὴς Ἄνδρου ἐξελέχθη οὐχὶ ὁ κ. Ι. Κυριακὸς ὅπως εἰς τὸ προλαβόν μας ἐγράψαμεν ἀλλὰ ὁ κ. Λ. Καρυστινάκης.

Διάφοροι στατιστικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν βουλευτῶν τῆς παρούσης Ζ'. περιόδου.

Ἐκ τῶν 61 ἐκλογικῶν περιφερειῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ἐξελέχθησαν 187 βουλευτὰς ἐξ ὧν νέοι μὲν καὶ τὸ

Πρῶτον εἰς τὴν βουλὴν εἰσερχόμενοι	35
Εἰς δὲ ἀπὸ τοῦ 1862	36

Τρὶς	33
Τετράκις	37
Πεντάκις	28
Ἑξάκις	10

Ὑπῆρξαν δὲ βουλευταὶ καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ κατὰ σειρὰν περιόδους καὶ πληρεξούσιοι εἰς τὴν Β'. ἐν Ἀθήναις ἐθν. συνέλευσιν οἱ ἑξῆς· Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Δ. Βούλγαρις, Δ. Γρίβας, Χ. Κανελλόπουλος, Κ. Πανάρετος, Θ. Ζαήμης, Λ. Καραλίβανος, Σ. Σωτηρόπουλος τὸ ὅλον δηλονότι 8

187

Καὶ πάλιν ἐκ τῶν 187 τούτων ἐχρημάτισαν πληρεξούσιοι εἰς τὴν Β'. ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν συνέλευσιν 69, ὧν ἀντιπρόσωποι μὲν ἐπαρχιῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἦσαν 67, δύο δὲ οἱ κ. κ. Δ. Χριστίδης καὶ Χ. Τρικούπης ἦσαν ὁ μὲν πρῶτος τῶν ἐν Κατρῳ, ὁ δὲ δεύτερος τῶν ἐν Λονδίνῳ ὁμογενῶν ἀντιπρόσωποι.

Ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος Βουλῇ ὑπάρχουσι πρώην καὶ νῦν Πρωθυπουργοὶ 5

δηλαδὴ ἅπαντες οἱ ζῶντες ἐκ τῶν μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν πρωθυπουργησάντων

πρώην δὲ καὶ νῦν ὑπουργοὶ 26

Ἐκ τῶν 26 τούτων οἱ 25 μὲν ἐχρημάτισαν ὑπουργοὶ πρὸ καὶ μετὰ τὸ 1862, ὁ δὲ κ. Α. Δανόπουλος μόνον ἐπὶ Ὄθωνος.

Ἐπίσης ὑπάρχουσι καὶ δύο πληρεξούσιοι τῆς ἐν Ἀθήναις Α'. συνελεύσεως τοῦ 1843 δηλαδὴ οἱ κ. κ. Γ. Περρωτῆς καὶ Δ. Καλλιφρονᾶς, δύο δὲ τῶν ἐπὶ Ὄθωνος Γερουσιαστῶν οἱ κ.κ. Δ. Χριστίδης καὶ Δ. Βούλγαρης.

Τῶν 187 σημερινῶν βουλευτῶν στρατιωτικοὶ εἰσὶν 27

Ἐξ ὧν τῆς μὲν θαλάσσης.	3
Τῆς δὲ ξηρᾶς	24

Οἱ τῆς ξηρᾶς ἀξιωματικοὶ κατὰ σώματα διαιρούμενοι εἰσὶν ὡς ἑξῆς·

Τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν	2
Τοῦ μηχανικοῦ	2
Τοῦ πεζικοῦ	15
Τοῦ ἱππικοῦ	1
Τῆς φάλαγγος	2

Τῶν ἐπιτίμων ἀκολούθων τοῦ στρατοῦ 2 οἱ κύριοι Δ. Κριεζώτης καὶ Κίμ. Χρυσοδούλου.

Ἀνώτεροι δὲ πάντων κατὰ τὸν βαθμὸν εἰσὶν ὁ κ. Π. Γενναταῖος συνταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Δ. Γρίβας, Α. Α. Καπετανάκης καὶ Γ. Δάππας, ὁ πλοίαρχος Γ. Ζωχιὸς καὶ ὁ ἀντιπλοίαρχος Μιλ. Κ. Κανάρης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τοῦ «Ἡλίου» νὰ πληρώσωσι τὴν συνδρομήν των εἰς τὸν παρουσιάζοντα αὐτοῖς τὴν ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος ταύτης καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς διευθύνσεως αὐτῆς.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Αὐγούστου ἄρχεται συνήθως τῶν πτηνῶν ἡ θήρα ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν, πολλὴν παρέχουσα τοῖς κατοίκοις αὐτῆς ψυχαγωγίαν. Ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ καὶ παῖδες ἀνήλικοι πολλάκις πρὸς θήραν ἐξέρχονται, δυστυχήματα συνήθως συμβαίνουσι. Ὥστε πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Νομάρχης θέλει προλάβει καὶ τοῦτο, διατάττων ὅπως μὴ χορηγῶνται ἐφέτος εἰς παῖδας τοιούτους ἄδειαι ὁπλοφορίας.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ Γυμνασιάρχου Σύρου κ. Κ. Ζ. Μάτσα μετὰ τῆς δεσποινίδος κ. Μαριγῶς Π. Νέγκα. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ὑγείαν, μακροβιότητα, εὐτυχίαν, καὶ πάντα τ' ἀγαθὰ, τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν συντελοῦντα.

— Ἐπίσης τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην ἐτελέσθησαν ἐν Κέᾳ οἱ γάμοι τοῦ κυρίου Νικολάου Διονυσιάδου μετὰ τῆς κυρίας Ἀναστασίας Ζαφειρίου Ν. Δεπάστα, συγχαίροντες αὐτοὺς ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα καθ' ὅλον τὸν βίον.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σχολάρχης Σύρου κ. Γ. Χούμης, ἔνθα εἶχε κληθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ κ. Νομάρχου Κυκλάδων, ἐκπληρώσας τὴν πρὸς ἣν ἐκλήθη ἀποστολήν.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ γνωστὸς Βιβλιοπώλης κ. Ν. Β. Νάκης καὶ ὁ ἔμπορος κ. Δ. Καλλιοτζῆς μετὰ τοῦ υἱοῦ του.

— Διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας ἐξελέχθη βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Ὄρους τοῦ Νομοῦ Κερκύρας ὁ εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον γνωστὸς διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ φιλοπατρίαν κ. Πολυχρόνιος Β. Κωνσταντᾶς. Πόλεμος ἠθικὸς μεταξὺ πολιτῶν ἐκλογέων εὐγενῶς ἐκτιμώντων τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν, καὶ ἀνδρὸς ἐκλεγομένου, τὰς τιμὰς καὶ τ' ἀξιώματα ἀποφεύγοντος, καὶ πρὶν μὲν ἐπισήμως δηλώσαντος τοῦτο καὶ ἔπειτα ἐπιμένοντος μετὰ τὴν ἐκλογὴν εἰς τὴν ἄρνησιν, εἶναι σπουδαῖα φαινόμενα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πολιτείᾳ ἐν ᾗ μαίνεται ἡ φιλαρχία καὶ ἡ φιλοπρωτεία ὡς καὶ ἡ παραγνώρισις τῶν ἐναρέτων ἀνδρῶν. Καὶ ἐν τούτοις ταῦτα ἐξάγονται ἔκ τε τῆς πρὸ τῶν ἐκλογῶν δηλώσεως καὶ τοῦ μετὰ τὴν ἐκλογὴν εὐχαριστηρίου τοῦ κ. Κωσταντᾶ πρὸς τοὺς ἀξιεπαίνους αὐτοῦ συνεπαρχιώτας.

— Ὁ νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας κ. Ἐμμ. Ἀντωνιάδης ἔδωκε τὴν παραίτησίν του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου διωρίσθη δικαστὴς ἐν τῷ αὐτόθι μικτῷ λεγομένῳ δικαστηρίῳ· Καθ' ἃ δὲ γράφει ἡ Παλιγγενεσία, πρόκειται νὰ παραιτηθῶσι καὶ οἱ νομάρχαι Ἀργολίδος Καλογερόπουλος καὶ Ἀκαρνανίας Ζέρμας, ἐπειδὴ καὶ οὗτοι προσωρινῶς τὴν θέσιν τοῦ νομάρχου ἐδέχθησαν.

— Κατὰ τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα, 120 βουλευταὶ, μέλη τῆς διαλυθείσης βουλῆς ὄντες, δὲν ἐξελέχθησαν. Ἐκ τούτων δὲ 38 ἀνήκοντες εἰς τοὺς κληθέντας στηλίτας καὶ 6 εἰς τοὺς ἀποχωρητὰς, δὲν ἀπεδύθησαν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Ὥστε κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας ἀπέτυχον ἐκ μὲν τῶν στηλιτῶν 42, ἐκ δὲ τῶν ἀποχωρητῶν 33. Ἐκ τούτων δὲ προκύπτει, ὅτι ἐξελέχθησαν βουλευταὶ μὴ ἀποτελοῦντες μέρος τῆς διαλυθείσης βουλῆς 120, ἐξ ὧν 34 τὸ πρῶτον ἤδη ἐξελέχθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ προϋπῆρξαν βουλευταὶ καὶ πληρεξούσιοι.

(Πρωϊνὸς Κῆρυξ)

— Ὡς γνωστὸν, ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Σέρβος ἅμα μαθὼν τὴν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ἀποτυχίαν του, ἔσπευσε νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν του τῷ κ. πρωθυπουργῷ, ὅστις ὅμως δὲν ἐδέχθη αὐτὴν, παρακαλέσας τὸν κ. Σέρβον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐργαζόμενος. Ἐν τούτοις, καθ' ἃ μανθάνομεν, γράφουσι δὲ καὶ ἄλλαι συνάδελφοι ὁ κ. Σέρβος ἐπιμένει εἰς τὴν παραίτησίν του.

— Ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ διαμένουσα φιλογενὴς κυρία Εὐφροσύνη Κασσαβέτη παρέσχεν ἐσχάτως νέον δεῖγμα τῆς πρὸς τὰ γράμματα ἀγάπης αὐτῆς. Πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις κ. Κ. Μυλωνᾶν καθηγητὴν ἀπέστειλεν ἐκ Λονδίνου συλλογὴν ἀξίων λόγου βιβλίων, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τὰ ὑπὲρ τῶν γραμμάτων ἀγωνιζόμενα σωματεῖα. (Νεολόγος)

— Κατὰ τὴν «Κεφαλληνίαν», μεταξὺ τῶν ἐπὶ ἐκλογικῇ παραβάσει καταδικασθέντων εἶναι εἰς ἱερεὺς, καταδικασθεὶς εἰς 800 δραχ. πρόστιμον.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα Ὀθωμανικῶν σχολείων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐξοχ. Γεν. Διοικητοῦ, τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν οὐλεμάδων, ὑπαλλήλων τινῶν τῶν ἐνταῦθα προξενείων καὶ πλείστων ὅσων προκρίτων τῆς πόλεως ὀθωμανῶν καὶ Χριστιανῶν. (Κρήτη)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ὑπὸ

ΚΛΩΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Τοιοῦτον φέρει τὸν τίτλον πραγματεία, ἄρτι μὲν ἐκδοθεῖσα καὶ ἐξ 92 ἀπαρτιζομένη σελίδων, πολλὴν δὲ τὴν σημασίαν ἔχουσα ἐν γένει διὰ πάντα φιλόμουσον καὶ φιλαναγνώστην, καὶ μάλιστα διὰ τοὺς ἀρχαιομαθεῖς καὶ τοὺς φιλαρχαίους.

Οὐδένα βεβαίως λανθάνει ὅτι ὅπως ἡ ἱστορία ἐκθέτουσα τὰ συμβεβηκότα καὶ παρεληλυθότα, διδάσκει ἡμῖν τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, τὴν ἐξωτερικὴν συμπεριφορὰν καὶ ἐν γένει τὸ ἐξωτερικὸν ἐν πολέμῳ τε καὶ διπλωματίᾳ τῶν ἐθνῶν βίῳ οὕτως ἡ ἀρχαιολογία ἐκθέτουσα τὴν θρησκείαν, τὸ πολίτευμα, τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὸν οἶκοι, τὸν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν γένει τὸν ἐσωτερικὸν βίον τῶν ἐθνῶν, εἶναι ἡ ἀχώριστος ἐκείνης ἀδελφὴ καὶ φίλη, ἀποτελοῦσα μετ' αὐτῆς τὴν ἀρίστην ξυνωρίδα καὶ διδάσκαλον τοῦ παρελθόντος.

Οὐδένα ἐπίσης λανθάνει ὅτι τῆς καθολικῆς ἀρχαιολογίας σπουδαιότατον μέρος ἢ μᾶλλον τὸ σύνολον εἶναι ἡ τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιολογία διότι ἀρχαῖος κόσμος ἢ μᾶλλον ὁ πολιτισμὸς ὁ ἀρχαῖος ἦτο καθ' ὅλου ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐν μέρει κατόπιν ἡ Ῥώμη.

Πρὸς κατανόησιν δὲ πλήρους τοῦ ἀρχαίου Ἕλλην. πολιτισμοῦ δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ σπουδαία αὐτοῦ μελέτη ἔνθα ἤκμασε καὶ ἐξετυλίχθη ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις, ἐν μόναις δηλαδὴ ταῖς Ἀθήναις καὶ ταῖς ἄλλαις μεγαλοπόλεσι τῆς Ἑλλάδος, μ' ὅλην τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ Παρθενῶνος, τῶν Προπυλαίων καὶ τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης, καὶ ἐπὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Πλάτωνος· ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσῃ τις αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν πόλεων καὶ πολιχνῶν, ὅσον μικραὶ ἂν ἦσαν καὶ ἄσημοι, διότι καὶ αὗταιμέρος ὁπωσδήποτε ἀπετέλουν τοῦ μεγάλου σώματος τῆς Ἑλλάδος.

Ὑπὸ τούτων ἐμφορούμενος τῶν ἰδεῶν καὶ ὁ συνεπαρχιώτης ἡμῶν καὶ φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου σχολῆς κ. Κ. Στεφάνου, ἀπὸ πολλῶν, ὡς φαίνεται, ἐτῶν, ἐνέκυψεν ἐμβριθῶς καὶ μετὰ ζήλου εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐπὶ τῆς νήσου ἡμῶν ἐπιγραφῶν, καὶ τοσοῦτον πάσας αὐτὰς ἐξεμελέτησε καὶ ἐξήτασεν ὑπὸ ἔποψιν τοπογραφικὴν, ἀρχαιολογικὴν, γλωσσικὴν, χρονολογικὴν καὶ κριτικὴν, ὥστε ἐκδίδων

καὶ δημοσιεύων αὐτὰς ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος βίβλῳ καὶ μετ' ἀκριβῶν μάλιστα πινάκων, προσφέρει τῷ κοινῷ τὴν τελειοτάτην τῶν τέως ἐκδοθεισῶν τοιούτου εἴδους περὶ Σύρου πραγματειῶν.

Δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν οὔτε ὁ χρόνος οὔτε ὁ τόπος νὰ ἐξετάσωμεν ὧδε λεπτομερῶς τὸ ἐν λόγῳ σύγγραμμα, καὶ καταδείξωμεν τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ τὴν ἀξίαν, ὅπως καταστήσωμεν γνωστοὺς, ἐν μέρει τοὐλάχιστον, τοὺς πόνους τοῦ ἀξιεπαίνου Ἀσκληπιάδου· ἀναφέρομεν δὲ μόνον ἐν ὀλίγοις ὅτι ἐν τῷ συγγράμματι ὁρίζει ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν, ἀφ' ἧς πρῶτον ἤρξαντο αἱ περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Σύρου ἔρευναι, ἀναφέρει τοὺς ἐπ' αὐτῶν πρὸ αὐτοῦ ἐργασθέντας διαφόρους φιλαρχαίους, καὶ ἐξετάζει ἐμβριθῶς τὰς γνώμας καὶ κρίσεις των. Διαιρῶν δὲ τὸ σύγγραμμα εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν περιλαμβάνει τὰς ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς ἀρχαίας πόλεως καὶ τῶν πολιχνῶν τῆς Σύρου εὑρεθείσας ἐπιγραφὰς, τὸ δὲ δεύτερον τὰς ἐπὶ τῆς θέσεως «Γράμματα» εὑρισκομένας τοιαύτας, παραδέχεται παν τὸ ὀρθὸν καὶ ἀποκρούει παν ὅ,τι ἀπίθανον καὶ κακῶς ἔχον, προσθέτων ἀφαιρῶν, συμπληρῶν, διορθῶν. ἑρμηνεύων μετ' εὐλαβείας θρησκευτικῆς, ὀρθῆς κρίσεως καὶ γνώσεων ἐλεγχουσῶν οἷον ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιοδίφην· οὕτω δὲ παρέχει τῷ ἀναγνώστῃ πλουσίαν διδασκαλίαν τῶν τῆς Σύρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, καὶ συνεισφέρει ἀληθῶς λίθον τινὰ εἰς τὸ μέγα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας οἰκοδόμημα.

Περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἰσχυούσης νομισματικῆς διατιμήσεως καὶ περὶ τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος.

(συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἐκ τῆς νομισματικῆς ταύτης ἀνωμαλίας δὲν ὠφελοῦνται ἢ μόνον οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον τῶν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγμάτων. Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν πρόκειται νὰ εἰσαχθῶσιν ἐν Ἑλλάδι χρήματα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, κρατοῦσιν αὐτοὶ ταῦτα παρὰ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ ἀνταποκριταῖς των εἰς τιμὴν σχετικῶς ἐλάσσονα ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστέλλοντες τὰ ἐγχώρια προϊόντα. Ἐν δὲ τῇ ἐποχῇ κατὰ τὴν ὁποίαν πρόκειται ν' ἀποστείλῃ ἡ Ἑλλὰς χρήματα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διὰ τὰ ὁποῖα λαμβάνει παρ' αὐτῆς ἐμπορεύματα, οἱ Τραπεζῖται πωλοῦσι τὰ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματα μετὰ μεγάλης ὑπερτιμήσεως, διότι οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ν' ἀποστείλωσιν εἰς Εὐρώπην χρήματα δὲν δύνανται νὰ εὕρωσι μεταλλικὰ νομίσματα ἔχοντα κυκλοφορίαν ἄνευ διαφορᾶς τιμῆς ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς.

Ἐὰν ὑπῆρχεν ἐγχώριον ὁμοιόμορφον νόμισμα, καὶ ἰδίως ἐὰν ἡ νομοθετικὴ ἡμῶν διατίμησις ἔδιδεν εἰς τὰ ξένα νομίσματα τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος, ὅπερ ἀπαντᾶχοῦ τῆς Εὐρώπης γίνεται, δὲν ἤθελεν εὑρίσκεσθαι τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον εἰς ἣν σήμερον διατελεῖ δυσχέρειαν, τοῦ νὰ μὴ δύναται ν' ἀποστείλῃ εἰς Εὐρώπην χρηματοδέματα ἢ ν' ἀγοράζῃ τὰ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματα μετὰ μόνης τῆς προσθήκης τῶν ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς καὶ ἑνὸς ἐλαχίστου δικαιώματος προμηθείας.

Ὡς ἐκ τοῦ ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν νομισματικοῦ συστήματος, αἱ παρ' ἡμῖν Τράπεζαι, αἱ ἔχουσαι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων, συνεκέντρωσαν ἀναγκαίως ἐν τοῖς Ταμείοις των τὰ μεταλλικὰ νομίσματα πολλῶν ἐπικρατειῶν καὶ παντοίων ἐκδόσεων. Ὁ θέλων δὲ νὰ ἐξαργυρώσῃ παρ' αὐτοῖς τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια λαμβάνει ὡς ἀντάλλαγμα ἀργυρᾶ κατὰ προτίμησιν νομίσματα ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἔχουσι παρ' ἡμῖν νόμιμον κυκλοφορίαν ἐπὶ τῇ τιμῇ, καθ' ἣν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσι δεκτὰ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς. Ἐὰν ἑπομένως θελήσῃ ν' ἀποστείλῃ εἰς Εὐρώπην χρηματόδεμα ἐκ τοιούτων νομισμάτων, θέλει ὑποστῇ, πλὴν τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς προμηθείας, ἔκπτωσιν τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων τοῖς 0]0. Ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀναγκάζεται ν' ἀγοράζῃ παρὰ τοῦ τραπεζίτου συνάλλαγμα ἐν ὑπερτιμήσει 4—5 τοῖς 0]0, ζημιούσῃ τὸ τοπικὸν ἐμπόριον.

Ἡ τελευταία ἐπελθοῦσα ἔκπτωσις τοῦ ἀργύρου σχετικῶς πρὸς τὸν χρυσὸν προὐκάλεσε κατὰ τὸν παρελθὸν ἔτος σπουδαίαν συζήτησιν μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, τῶν συνδεομένων διὰ συμβάσεως καθιερούσης τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, καὶ ὑπεχρέωσεν αὐτὰ νὰ παραδεχθῶσι τὸν περιορισμὸν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων. Μέχρι πρὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους περιορισμὸς ὑπῆρχεν ὡς πρὸς μόνα τὰ συμπληρωτικὰ ἀργυρὰ νομίσματα ἢ κέρματα (billon), τῶν ὁποίων ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία εἶναι ὡς γνωστὸν, κατωτέρα τῆς ὀνομαστικῆς κατὰ 6 τοῖς ἑκατόν. Ἡ μεταξὺ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου σχέσις, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ ἐστηρίχθη τὸ νομισματικὸν σύστημα, ὅπερ ἀπεδέχθησαν πολλαὶ εὐρωπαϊκαὶ ἐπικράτειαι, ἦτο ὡς 1 πρὸς 15 1[2. Ἡ θέσις ὅμως αὕτη μετεβλήθη ὡς ἐκ τῆς ἐν ταῖς ἀγοραῖς προσφορᾶς μείζονος ἀργύρου ἢ χρυσοῦ, καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ ἄργυρος ὑπέστη ἔκπτωσιν 4—5 περίπου τοῖς 0[0. Ἐνῷ λοιπὸν πρότερον ὡς πρός τε τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ κύρια ἀργυρᾶ νομίσματα οὐδεὶς ὑπῆρχε περιορισμὸς, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἐλευθερία τῆς ἐκδόσεως μόνον ὡς πρὸς τὰ χρυσᾶ νομίσματα διετηρήθη, ὑπεβλήθη δὲ ἡ ἐκ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων ἔκδοσις εἰς περιορισμοὺς κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου ἔθνους, ὡς πρότερον ὑπῆρχε παραδεδεγμένον διὰ τὰ συμπληρωτικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα.

Εἰς ὅλα ὅμως αὐτὰ τὰ μέτρα, περὶ ὧν αἱ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις ἐσκέφθησαν, καὶ τῶν ὁποίων σκοπὸς ὑπῆρξεν ἡ πρόληψις τῶν ἐκ τῆς κερδοσκοπίας ἐπερχομένων ζημιῶν εἰς τὰ συμφέροντα ἑκάστης χώρας, ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξε ξένη ὡς διατελοῦσα εἰσέτι ἐν τῇ ἀπομονώσει καὶ ἐν τῇ καταδίκῃ, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη διὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ 1833 εἰσαχθέντος παρ' ἡμῖν νομισματικοῦ συστήματος· ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ Ἑλλὰς κυρίως ὑφίστατο τὰς ἐκ τῆς νομισματικῆς κερδοσκοπίας ζημίας, ἀφ' ἧς ἰδίως ἀνεφάνη ἡ ὁσημέραι προοδεύουσα τοῦ ἀργύρου ἔκπτωσις ὡς πρὸς τὴν ἀπέναντι τοῦ χρυσοῦ σχέσιν αὐτοῦ. Ἐν Ἑλλάδι, δύναταί τις εἰπεῖν, ἔχομεν ἄνευ Νόμου ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων. Ὅταν τις, ἔχων εἰς χεῖρας τραπεζικὰ γράμματια, καὶ ὑποχρεούμενος ν' ἀποστείλῃ χρήματα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, δὲν δύναται νὰ λάβῃ παρὰ τῶν Τραπεζῶν νομίσματα ἔχοντα ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς τὴν αὐτὴν τιμὴν, καθ' ἣν ἐνταῦθα τὰ λαμβάνει, δὲν ὑποβάλλεται εἰς τὰς ζημίας, ὅσας ἐπάγεται ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων; Ποῦ ἄλλοθι ἐνδεικνύονται τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἡ ἰδίως εἰς τὰς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγάς; Ἡ ὑπερτίμησις τοῦ χρυσοῦ ἢ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἀποτελεῖ τὸ γνώρισμά τῆς νομισματικῆς καταστάσεως ἑνὸς τόπου, ὡς καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζικῶν γραμματίων. Ὅταν δὲ τὸ μὲν εἰκοσάφραγκον, ὅπερ κατὰ τὴν διανέμησιν ἔπρεπε νὰ κυκλοφορῇ πρὸς 22, 40, τιμᾶται ἀντὶ 23,10, ἡ δὲ ἀγγλικὴ λίρα ἀντὶ δρ. 28, 12 κυκλοφορῇ πρὸς 29, 40, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ἔχομεν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν;

(Ἀκολουθεῖ.)

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Λυπηρὸν θέαμα παρίστα προχθὲς ἡ οἰκία τοῦ χρηστοῦ ἡμῶν συμπολίτου Ἰωάν. Κοσμᾶ ἢ Δρούτση. Ἡ ἑπταετὴς αὐτοῦ θυγάτηρ ἡ γνωστὴ ΔΟΜΝΙΤΣΑ ἀπὸ πολλοῦ ἀσθενήσασα, ἐκίνει τὴν συμπάθειαν πάντων καὶ ἐσπάραττε τὴν τῶν γονέων αὐτῆς καρδίαν.

Ἡ φιλόστοργος αὐτῆς μήτηρ βλέπουσα ὅτι οἱ ἰατροὶ δὲν ἠδύναντο νὰ παράσχωσιν αὐτῇ βοήθειαν, ἀπήρχετο μετ' αὐτῆς συχνὰ εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἐπιδιώκουσα τοῦ καθαροῦ ἀέρος καὶ τῆς φύσεως τὴν ἐνέργειαν. Ἀλλ' εἰς μάτην τὰ πάντα, διότι ἡ Δομνίτσα ἀπέθανεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ὀδυρομένων γονέων της καὶ ἐκηδεύθη, πολλῶν πολιτῶν καὶ φίλων τοῦ πατρός της ἀκολουθούντων τὸν νεκρόν της, καὶ δακρυόντων ἐπὶ τοῖς παθήμασι αὐτῆς, εἰς τὴν αἰωνιότητα μεταστάσης. Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τῇ 3ῃ ἐπιόντος Αὐγούστου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Μεταμορφώσεως ναῷ μνημόσυνον εὐαγὲς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου συζύγου μου Ἀναστασίου. Βαρυπενθοῦσα μετὰ τῶν τέκνων μου, γνωστοποιῶ τοῦτο τοῖς φίλοις καὶ συμπολίταις αὐτοῦ, ὅπως παρευρεθῶσιν ἐν αὐτῷ ὅσοι εὐαρεστῶνται.

Ἡ σύζυγος
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Α. ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΕΛΑΝΗ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΣ κατασκευὴ Σύρου ὁμοία τῇ Εὐρωπαϊκῇ, εὑρίσκεται ἐν τῷ μεταξωπωλείῳ τοῦ Ἰωάν. Χατζῆ Μιχαὴλ, πωλουμένη εἰς μετρίαν τιμήν. Οἱ βουλόμενοι ἂς ἀγοράσωσιν ἐξ αὐτῆς καὶ θέλουσιν εὐχαριστηθῇ.

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΡΟΟΔΟΥ.»